

Վահան Տերյան

Ես չըզիտեմ՝ ո՛ր եմ տանում հեռավոր

Ես չըզիտեմ՝ ո՛ր եմ տանում հեռավոր
Ուղիների ժապավեններն անհամար,
Ես նստում եմ ճամփի վրա ամեն օր
Ե՛վ աղոթում, և՛ թախծում եմ քեզ համար:
Եվ իմ մոլոր ուղիներում, ո՛վ գիտե,
Գուցե մի օր դու երևաս լուսերես.
Գուցե ժպտաս քո խոսքերով արծաթե
Եվ մութ սրտիս նոր խնդության լույս բերես:
Օճանքման ոլորումով հեռախոյս
Ինձ կանչում եմ ուղիները բյուրավոր.
Արդյոք ո՞ր ես, խորհրդավոր արշալույս,
Հանդիպումի երջանկության պայծառ օր...

1908